

A man and a woman are in a small rowing boat on a pond. The woman is on the left, wearing a purple dress and a white bonnet, looking down at the water. The man is on the right, wearing a light blue shirt, dark pants, and a straw hat, looking towards the woman. The pond is covered with lily pads, and there are weeping willow trees in the background. The scene is peaceful and romantic.

En nieuw begin

BEVERLY LEWIS

Eerder verschenen van Beverly Lewis:

Serie De familie Miller

De tondeldoos

Het zakhorloge

De weg naar huis

Een nieuw begin

BEVERLY LEWIS

Amish-roman

Vertaald door Pauline van Helten

 de Parel

Uitgeverij De Parel – Doornenburg

*Voor Donna Simmons,
mijn toegewijde leesvriendin,
die me voortdurend aanmoedigt.*

Ja, goedheid en goedertierenheid zullen mij volgen

al de dagen van mijn leven.

Ik zal in het huis van de HEERE blijven

tot in lengte van dagen.

PSALM 23:6

PROLOOG

Lente

Het was die *wunnerbaar-gut* tijd van het jaar in Hickory Hollow dat de aarde uit haar winterse sluimering ontwaakte en krokussen boven de donkere aarde uit piepten. Ruim een week daarvoor was de sneeuw gesmolten en dat had bladeren van afgelopen herfst, gevallen takken en modder achtergelaten. En nu werden de dagen warmer en de avonden langer en langer.

Ik had onze buurman, diaken Luke Peachey, al aan het werk gezien met zijn span van zes muilezels. Hij was het land aan het ploegen dat hij vijftien jaar geleden van *Mamma* had gekocht nadat mijn vader bij een *barn-raising* was verongelukt.

Het was nu tijd om aan de slag te gaan met de voorjaarsschoonmaak en verder te gaan met de bestellingen voor de ingelijste stambomen in getelde kruissteek, die ik borduurde om wat bij te verdienen. Morgen, twaalf maart, zou ik echter wat tijd vrijmaken om mijn tweeëntwintigste verjaardag te vieren.

Nadat ik om halfvijf was opgestaan om twee broden te bakken, begon ik met het schrobben van de gang boven en de logeerkamer. Ik was vastbesloten om een behulpzame dochter te zijn en de klusjes over te nemen die *Mamma* niet langer kon doen vanwege haar verslechterende gezondheid.

Toen ik dat gedaan had, ruimde ik mijn kledinglades op en daarbij

stuitte ik op het houten kistje waarin ik een paar van mijn favoriete voorwerpen bewaarde, waaronder handgemaakte valentijnskaarten van wat nichten en mijn lieve zusje Britta. Er zat een dennennappel in die wit was gespoten en waaraan een gedroogd hulsttakje vastgemaakt was. Dat was een geschenk geweest van Obie Yoder, met wie ik sinds de derde klas bevriend was. Dat was ook het jaar geweest waarin mijn broer Eli, die tien maanden ouder was geweest dan ik, in de buurt van ons huis was verongelukt. Hij was aangereden door een automobilist, die was doorgereden.

Ik stopte even om vanuit mijn raam neer te kijken op het groepje wilgen vlak bij de grote vijver. De lange, buigzame takken bewogen zachtjes toen er een briesje door waaide. *Wat een vredige plek.* Ik dacht terug aan de vele keren dat ik in *Dats* oude roeiboot had gezeten en gehuild had na Eli's plotselinge dood, omdat ik mijn bijna even oude broer zo miste.

Zo lang geleden alweer...

Morgen zou ik opnieuw een verjaardag vieren zonder mijn broer en vader. Obie zou langskomen om taart en ijs te eten met ons gezin, zoals hij afgelopen zaterdag op de markt had beloofd. *Net iets voor hem, om de dag met me mee te willen vieren.*

De volgende morgen bakte ik een drielaagse fudgetaart voor mijn verjaardag. Bakken en taarten versieren deed ik graag, evenals werken in *Mamma's* winkeltje dat iedere dinsdag, woensdag en donderdag geopend was. De cottage die we gebruikten voor de verkoop van geitenkaas, jam, gelei en *Mamma's* beroemde Amish-pindakaas, die luchtige zoete pasta waar marshmallows in zitten, stond net achter de achtertuin van ons huis. Daar nam ik ook bestellingen aan voor mijn geborduurde stambomen, net als op de zaterdagse markt in Bird-in-Hand.

Voor mijn verjaardagsfeestje had *Mamma* mijn zus Polly en haar echtgenoot Henry en hun drie kleine kinderen uitgenodigd om op de koffie te komen. Mijn broer Allen en zijn vrouw Sarah woonden

met hun zes kinderen helemaal in Clark in de staat Missouri. Daar waren ze vorige zomer heen verhuisd. De plotselinge verhuizing had *Mamma* overvallen, evenals alle anderen hier in Hickory Hollow, maar in Lancaster County was beschikbare grond even schaars aan het worden als kippentanden. Allen en Sarah, die verlangden naar een eigen stuk land, hadden zich in Clark aangesloten bij een gevestigd kerkdistrict dat hoofdzakelijk bestond uit Amish-gezinnen uit Iowa.

Omdat mijn geadopteerde zusje, Britta, dat binnenkort dertien zou worden, en ik zo'n hechte band hadden, keek ze erg uit naar dit verjaardagsfeestje, ook al zouden er dit jaar minder van ons bij aanwezig zijn. In werkelijkheid hadden de meeste mensen binnen de gemeenschap sowieso niet veel op met het vieren van verjaardagen. De aandacht vestigen op individuen was niet onze gewoonte. Andere dagen op de kalender waren veel belangrijker: Kerst, Pasen, doopzondag en de vastendagen die voorafgingen aan het tweejaarlijkse Avondmaal; dagen die verband hielden met God.

Ik haastte me naar beneden, richting de voorkamer, en het viel me op dat Britta de vorige dag na schooltijd haar best had gedaan om alle houten oppervlakken te polijsten. Onze zus Polly slaagde erin om haar huis in Landisville spic en span te houden, zelfs met een baby in haar armen, een dreumes van achttien maanden en een schoolgaande zoon. De laatste jaren waren de meeste huishoudelijke klusjes op mijn schouders terechtgekomen, omdat *Mamma's* ooit zo uitzonderlijke energieniveau aangetast was door astma. Dat was dit voorjaar verergerd op het moment dat de sneeuw begon te smelten. Ondanks dat ze meestal moe was en af en toe kortademig, weigerde ze om naar een dokter te gaan. Ze maakte liever gebruik van de geneeskunde van de gemeenschap – voornamelijk van een siroop van smeerwortel, koningskaars, knoflook, venkelzaad en appelciderazijn – naast andere natuurlijke geneesmiddelen die haar eigen *Mamm* aan haar doorgegeven had.

Nadat Polly en haar gezin die avond naar huis waren gegaan, schoot ik mijn jas aan om samen met Obie naar het groepje wilgen te lopen,

terwijl Britta op de trap van het tuinschuurtje met haar drie voormalige zwerfkatjes, Tabasco, Lucy en Daffodil, zat te spelen. Britta was nog maar een dreumes geweest toen ze een grote genegenheid voor de stalkatten ontwikkelde. Ze zwaaide en glimlachte naar Obie en mij.

‘Ik ben zo weer terug,’ riep ik, waarna we richting de oprijlaan liepen. Obie had zijn zondagse kleren aangetrokken voor mijn verjaardagsfeestje; zwarte ruimvallende broek, gilet en jas en zijn witte overhemd. Voor zover ik me kon herinneren, had hij nooit eerder zijn nette kleren gedragen als hij op bezoek kwam, zelfs niet in de jaren dat hij kerstavond bij ons doorbracht.

Wat zou dat kunnen betekenen? vroeg ik me af, half hopen dat hetgeen ik diep vanbinnen vermoedde de reden was.

‘Je verjaardagstaart was heerlijk,’ zei Obie en zijn blauwe ogen schitterden. ‘Je hebt jezelf weer overtroffen, Susie.’

Ik glimlachte. ‘Ik ben blij dat je hem lekker vond.’

‘Nou, ik was niet de enige,’ zei hij, terwijl we naar de vijverzijde van het groepje wilgen liepen. ‘Het viel me op dat Henry een tweede stuk nam.’

Hij grinnikte en mijn lach mengde zich met de zijne. We liepen om de grote vijver heen en ondertussen bespraken we alles wat in ons opkwam, zoals we altijd deden.

Hij begon over de vriendschap tussen zijn veertienjarige zusje Hazel en mijn zusje en ik was het met hem eens dat het een zegen was dat ze zo’n sterke band hadden opgebouwd.

‘Ze houden beiden van katten en van leren,’ merkte ik op. Ik vertelde niet dat Britta de laatste tijd nogal stil en nadenkend was thuis, vooral in de buurt van *Mamma*. Britta kon soms al gauw humeurig zijn, dus ik dacht niet dat het iets was om me druk over te maken.

‘Hazel lijkt dol op haar te zijn. Als Britta op bezoek komt, haasten ze zich naar de stal om de jonge poesjes te bekijken, terwijl ze honderduit praten,’ zei Obie en hij gaf toe dat hij hen had afgeluisterd.

‘Het is geweldig om te zien dat Britta uit haar schulp kruipt. Ze geeft nog steeds de voorkeur aan haar katten, denk ik, maar ik ben

blij dat ze mensen steeds dichterbij laat komen.’

Obie lachte nogmaals en werd toen stil. Inmiddels waren we bijna bij een groepje wilgen.

Toen, onder de subtiële bedekking van ontluikende bladeren en groen wordende takken, vertraagde hij zijn pas. Zijn gezichtsuitdrukking werd zachter, terwijl zijn ogen de mijne zochten. ‘Weet je,’ begon hij, ‘al deze jaren zijn we zulke *gut* vrienden geweest.’

Ik keek hem onderzoekend aan en verwonderde me er opnieuw over dat hij vandaag zijn zondagse kleren had aangetrokken.

Hij schuifelde met zijn voeten, keek naar de lucht en weer terug naar mij. Toen zei hij met zijn diepe, zachte stem, die ik even goed kende als mijn eigen stem: ‘Ik heb de laatste tijd ergens over na lopen denken, Susie. Over iets belangrijks.’ Zijn uitdrukking leek zo hoopvol en hij stopte even om adem te halen.

‘*Jah?*’ Nieuwsgierig moedigde ik hem aan.

‘We hebben elkaar altijd alles kunnen vertellen...’

Ik knikte en mijn hart begon te bonzen.

‘Dus, wat zou je ervan vinden als we –’

‘Susie!’ Britta’s stem schalde tussen de wilgen door. ‘Allen is aan de telefoon voor je.’

Obie zette grote ogen op en toen we ons omdraaiden, zagen we Britta naar ons toe komen rennen. Toen stopte ze abrupt en zei: ‘Ach! Sorry, ik...’

‘Wat is er aan de hand?’ vroeg ik, terwijl ik mijn best deed om mijn ergernis te verbergen.

Britta leunde voorover met haar handen op haar knieën terwijl ze op adem kwam. ‘Allen en het hele gezin willen je een gelukkige verjaardag wensen... via de telefoon in de stal.’

Ik wierp een blik op Obie, want ik was benieuwd naar wat hij te zeggen had. ‘Ik zal ze terugbellen,’ zei ik tegen haar.

Britta wees met haar duim in de richting van de stal. ‘Oké, maar ze zijn aan het wachten.’

‘Ga maar en pleeg je telefoontje,’ zei Obie. ‘Het is al goed.’

‘Weet je het zeker?’

Hij knikte. ‘We praten wel een andere keer.’

Ik verontschuldigde me voor de onderbreking, maar hij wuifde het weg. ‘*Denki* dat je op mijn verjaardag gekomen bent,’ zei ik, terwijl ik mijn zusje nakeek, dat de heuvel weer op rende.

‘Ik had het niet willen missen.’ Obie glimlachte weer. ‘Voor geen goud.’

Dat zeg je iedere verjaardag, dacht ik. Teleurstelling maakte zich van me meester, waarna ik me naar de stal haastte. Ik was blij dat Allen belde, maar ik kon het niet helpen dat ik me afvroeg wat Obie op zijn hart had. ‘Iets belangrijks’ had hij gezegd.

UITGEVERIJ DE PAREL

Uitgeverij de Parel is de uitgeverij van de parels onder de boeken en inmiddels niet meer weg te denken uit het boekenlandschap. Ze stelt alles in het werk om de mooiste uitgaven voor jong en oud te maken en op de markt te brengen, zodat jij ze kunt lezen.

De boeken – van fictie tot non-fictie – kenmerken zich door de mooie en verzorgde lay-out, en bevatten altijd een inspirerende, gelovige boodschap. Kortom: echte ‘parels’ – boeken met waarde.

Wil je op de hoogte blijven van het laatste boekennieuws en de leukste aanbiedingen? Volg ons dan online!

www.uitgeverijdeparel.nl

Hier vind je alles wat je wilt weten over onze boeken, gratis leesfragmenten, fijne tips voor verschillende gelegenheden, onze e-books, informatie over onze auteurs en nog veel meer!

www.uitgeverijdeparel.nl/nieuwsbrief

Onze nieuwsbrief verschijnt elke maand en staat altijd vol met het laatste nieuws over de nieuwste boeken, de beste aanbiedingen en je ontvangt zo nu en dan leuke en exclusieve downloads en exclusieve kortingscodes. Meld je aan en mis nooit meer iets!

www.facebook.com/uitgeverijdeparel

Ook hier delen we de leukste boekennieuwtjes met je en brengen we je op de hoogte van al onze acties. Maar daarnaast organiseren we hier regelmatig leuke winacties, delen we reviews en nog veel meer. Wil je dat niet mislopen? Volg ons!

www.instagram.com/uitgeverijdeparel

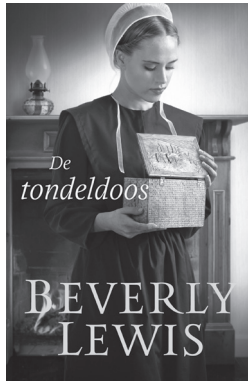
Net als op Facebook delen we hier de leukste boekennieuwtjes met je, inspireren we je en geven we zo nu en dan iets leuks weg. Volg je ons?

LEES OOK VAN BEVERLY LEWIS:

De tondeldoos

De familie Miller – I

Als Sylvia Miller op een dag de werkplaats van haar vader schoonmaakt, ziet ze dat zijn geliefde tondeldoos open is. Omdat hij tot nu toe altijd gesloten is geweest en ze nooit mocht weten wat erin zit, is ze nieuwsgierig naar de inhoud. Tegen beter weten opent ze de doos, zich onbewust van het feit dat het geheim dat ze op het punt staat te ontdekken haar gelukkige leven uiteen zal doen spatten en alles voor haar en de rest van het gezin zal veranderen. Lukt het de Millers daardoorheen een weg naar vergeving en herstel te vinden?

De tondeldoos | Beverly Lewis |
ISBN 9789493208025 | 296 pagina's | € 20,50

Het zakhorloge

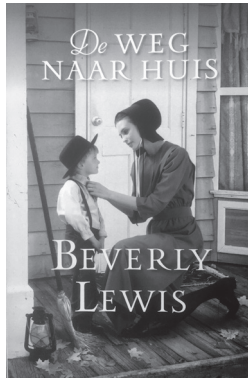
De familie Miller – II

Het leven van Sylvia Miller staat op zijn kop als Adeline Pelham onverwacht bij de Millers, in Hickory Hollow, op de stoep staat. Ondanks de gastvrijheid van de Millers, is Adeline zich ervan bewust dat ze Sylvia's plek in het gezin bedreigt, en daar voelt ze zich schuldig over, vooral omdat Sylvia het zelf ook moeilijk heeft met een aantal dingen. Adeline wil niets liever dan Sylvia helpen, maar ze weet niet goed of Sylvia daarop zit te wachten. Brengt Adelines komst te veel verrassingen mee voor de Millers en hun Amish-gemeenschap? Of kan God iets goeds voortbrengen uit de misstappen uit het verleden?

Het zakhorloge | Beverly Lewis |
ISBN 9789493208124 | 312 pagina's | € 20,50

De weg naar huis

Rouwend om de plotselinge dood van haar Amish-ouders en het feit dat ze is gescheiden van haar negen broertjes en zusjes, troost Lena Rose Schwartz zichzelf ermee dat haar nieuwe leven in Lancaster County niet voor altijd zal duren. Ongetwijfeld zal ze binnenkort terugkeren naar haar geliefde plek, inclusief haar vriend. Maar terwijl ze zich vastklampt aan de hoop op een hereniging met degenen van wie ze het meeste houdt, ontdekt ze dat Lancaster een fijne en aantrekkelijke plek is. Zal ze de moed vinden om haar hart open te stellen voor andere mogelijkheden dan haar droom?

De weg naar huis | Beverly Lewis |
ISBN 9789493208285 | 307 pagina's | € 20,99

*'Ik wilde dat er iets was wat ik kan doen,'
zei nicht Verena, en toen brak haar stem.
'Maar wat?' fluisterde Susie, terwijl ze over
haar ogen veegde. 'De jongen van wie ik
al zo lang houd, ziet me als zijn zus...
en dat is altijd zo geweest.'*

Susie Masts leven in Lancaster County is gevormd door de tragische dood van haar vader en haar broer, die maar weinig met haar in leeftijd scheelde. Nu, op tweeëntwintigjarige leeftijd, is Susie nog steeds ongetrouwd, ondanks dat ze al lange tijd verliefd is op haar vriend Obie Yoder. Als haar moeders gezondheid verslechtert en haar jongere zus antwoorden wil hebben op haar vragen over haar adoptie, krijgt Susie er nog meer zorgen bij en lijkt de kans te bestaan dat ze nog meer dierbare mensen gaat verliezen. Zullen lang verborgen familiegeheimen en gemiste kansen Susies hoop voor de toekomst doven? Of is wat nu het einde lijkt slechts een nieuw begin?

'Een mooie roman waarin de lezer veel te weten komt over het gedachtegoed van de mensen in Amerika die een eenvoudig leven willen leiden, tot eer van God.'

*Nederlands Dagblad over Het
zakhorloge*

de Parel

isbn 978-94-93208-48-3

9 789493 208483